

عنوان مقاله:

تحلیل روند دمای بلند مدت ایستگاه های هم دیدی ایران (بازه زمانی ۲۰۱۰-۱۹۶۰)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 16، شماره 58 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مینا میریان - گروه جغرافیا، دانشگاه لرستان، ایران.

مصطفی کریمپور - گروه جغرافیا، دانشگاه لرستان، ایران.

محمد مرادی - پژوهشکده هواشناسی و علوم جوی، سازمان هواشناسی، ایران.

هوشنگ قائمی - پژوهشکده هواشناسی و علوم جوی، سازمان هواشناسی، ایران.

بهروز نصیری - گروه جغرافیا، دانشگاه لرستان، گروه جغرافیا، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور شناخت رفتار بلندمدت سری های میانگین دمای کمینه و میانگین دمای بیشینه و همچنین شناسایی دوره های سرد و گرم ۳۵ ایستگاه همدیدی ایران در بازه زمانی ۱۹۶۰-۲۰۱۰ صورت گرفته است. در ابتدا جهت شناخت تغییرات دماهای کمینه و بیشینه، نقشه های میانگین دماهای کمینه و بیشینه و شاخص ضریب تغییرات آن ها با استفاده از روش کریجینگ ترسیم گردید. سپس با استفاده از آزمون آماری من - کندال معناداری روند بر روی هر کدام از ایستگاه ها در سطح اطمینان ۹۵ درصد مورد آزمون قرار گرفت. در نهایت با استفاده از احتمال های ۲۰ درصد بالا و پایین میانگین دماهای کمینه و بیشینه در طول دوره مطالعاتی ۵۰ ساله، دوره های سرد و گرم شناسایی شد. نتایج نشان می دهد که پراکنش و توزیع دمایی بر روی ایران در مقیاس فصلی از الگوی مشابهی پیروی می کند، که نشانگر رژیم منظم دمایی در منطقه است. دامنه ی تغییرات شبانه روزی در اکثر ایستگاه های همدیدی مورد مطالعه، به غیر از فصل زمستان که در اغلب نقاط روند کاهشی داشته است، تغییر قابل ملاحظه ای را نشان نمی دهد. روند افزایشی میانگین دماهای کمینه در فصول مختلف به ویژه در فصل زمستان نسبت به میانگین دماهای بیشینه بالاتر می باشد، در نتیجه میتوان گفت که اثر میانگین دماهای کمینه در مقیاس فصلی بر روی متوسط دمای مناطق مختلف ایران در زی دوره مورد بررسی، بیشتر می باشد. بیشترین فراوانی وقوع دوره های سرد نیز در نیمه اول دوره مطالعاتی و بیشترین فراوانی وقوع دوره های گرم در نیمه آخر دوره مطالعاتی به ویژه در دهه ی ۲۰۰۰ می باشد.

کلمات کلیدی:

روند، دما، من-کندال، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1489018>

